तेच प्रापुरुदन्वन्तं वुवुधे चादिपूरुषः। अव्या सर्गः १०
क्षेपो भविष्यन्त्याः कार्य्यसिद्धेर्हि लक्षणं ॥ ६ ॥ भोगि
भोगासनासीनं ददृशुस्तं दिवौकसः । तत्फणाम
ण्डलोदर्चिर्म्मणिद्योतितविग्रहं ॥ ७॥ प्रबुद्धपुण्डरी
काक्षं बालातपनिभांशुकं। दिवसं शारदमिव प्रार
म्भसुखदर्शनं ॥ ८॥

तेचेति । ते च देवा उदन्वन्तं समुद्रं प्रापुः आदिपूरुषोविष्णुश्च
वुवुधे योगनिद्रां जहौ गमनप्रतिबोधयोरविलम्बार्थौ चकारौ
हियतोऽव्याक्षेपोऽविलम्बोभविष्यन्त्याः कार्य्यस्य सिद्धेर्लक्षण
मनुमापकः ॥ ६ ॥ भोगीति । दिवौकसो देवास्तं हरिं ददृशुः
पश्यन्तिस्म किं० तं भोगिनः शेषसर्पस्य भोगःशरीरमेवासनं
तत्र आसीनमुपविष्टं पुं किं० तं तस्यशेषस्य फणानां मण्डलं
समूहस्तस्योदर्चिषः ऊर्ध्वरश्मयो मणयस्तैर्द्योतितः प्रकाशितो
विग्रहः शरीरं यस्य तं ॥ ७ ॥ प्रबुद्धेति । पुं किं० तं प्रबुद्धे प्रफुल्ले
पुण्डरीके श्वेतकमले ते इव अक्षिणी नेत्रे यस्य तं पुं किं० तं
बालस्यातपस्यनिभंतुल्यमंशुकं वस्त्रं यस्य तं पुं किं० तं प्रकृष्ट
आरम्भो येषां तेषां योगिनां सुखं सुखकरं दर्शनं यस्य तं
किमिवशारदंशरदृतुसम्बन्धिनं दिवसमिव अस्मिन् पक्षे पुण्ड
रीके अक्षिणीइव आतपनिभमातपव्याजमंशुकं प्रारम्भे प्रभाते
इति व्याख्येयम् ॥ ८॥